

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten
van Limburg

Vergunning

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Aanleg fietspad te Ospel

Zaaknummer: 2018-201290

Kenmerk: 2018/74445 d.d. 1 november 2018

Verzonden: 5 november 2018

1. Aanvraag

Op 2 maart 2018 heeft XXXX namens de gemeente Nederweert te Nederweert een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (verder: Wnb) aangevraagd voor het aanleggen en in gebruik nemen van een fietspad in het Natura 2000-gebied 'Groote Peel'. De activiteit heeft een (potentieel) negatief effect op één Natura 2000-gebied. De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2018-201290.

2. Procedure

De aanvraag wordt afgehandeld met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht. Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zal gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het gouvernement te Maastricht. Gedurende deze termijn kan eenieder bij ons college schriftelijk dan wel mondeling zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Het ontwerpbesluit en de kennisgeving kunnen in genoemde periode tevens worden geraadpleegd via de internetsite van de provincie Limburg (www.limburg.nl). Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

3. Beoordelingskader en de beschermde gebieden

3.1 Algemeen

Artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb heeft betrekking op de vergunningplicht in verband met Natura 2000-gebieden (Habitatrichtlijn- en Vogelrichtlijngebieden) binnen en buiten Nederland. Op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is een vergunning van Gedeputeerde Staten vereist voor het realiseren van projecten of het verrichten van andere handelingen die gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor een Natura 2000-gebied de kwaliteit van de natuurlijke habitats of de habitats van soorten in dat gebied kunnen verslechteren of een significant verstorend effect kunnen hebben op de soorten waarvoor het gebied is aangewezen. Zodanige projecten of andere handelingen zijn in ieder geval projecten of andere handelingen die de natuurlijke kenmerken van het gebied kunnen aantasten.

Bij het beslissen op een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dient rekening te worden gehouden met de gevolgen die het project of de andere handeling kan hebben voor een Natura 2000-gebied, gelet op de instandhoudingsdoelstellingen voor dat gebied. Heeft een aangevraagde vergunning betrekking op een project dat afzonderlijk of in combinatie met andere projecten of plannen, significant negatieve effecten kan hebben voor een Natura 2000-gebied, dan dient op grond van het bepaalde in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb een passende beoordeling te worden gemaakt van de gevolgen voor het gebied, waarbij rekening wordt gehouden met de instandhoudingsdoelstellingen. Is een passende beoordeling vereist, dan kan de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in principe slechts worden verleend,

indien op grond van de passende beoordeling de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van het Natura 2000-gebied niet zullen worden aangetast. Daarbij geldt dat bij de passende beoordeling het positieve effect van mitigerende maatregelen mag worden betrokken.

Bestaat op grond van de passende beoordeling (inclusief de daarbij betrokken mitigerende maatregelen) niet de vereiste zekerheid, dan kan een aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb niettemin worden verleend in het uitzonderlijke geval dat bij toetsing blijkt dat geen Alternatieve oplossingen voor handen zijn, sprake is van Dwingende redenen van openbaar belang en Compenserende maatregelen worden getroffen. Oftewel in voorkomend geval dat de zogenaamde ADC-toets met succes wordt doorlopen.

3.2 De Programmatische Aanpak Stikstof

Voor zover een aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb voorziet in een project of andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een Natura 2000-gebied waarin tenminste één stikstofgevoelig kwalificerend habitatype voorkomt waarvoor de geldende kritische depositiewaarde wordt overschreden (geldt voor alle Natura 2000-gebieden in Limburg behoudens voor de Natura 2000-gebieden “Grensmaas” en “Abdij Lilbosch en voormalig klooster Mariahoop”), is van belang dat op 1 juli 2015 de Programmatische Aanpak Stikstof (verder: de PAS) in werking is getreden. Sinds 1 januari 2017 wordt de PAS gestalte gegeven via de desbetreffende bepalingen in de Wnb, het Besluit natuurbescherming (verder: Bnb) en de Regeling natuurbescherming (verder: Rnb), alsmede via het betrokken programma voor de periode 2015 – 2021 (verder: het Programma PAS 2015 – 2021). Aan het Programma PAS 2015-2021 ligt een (generieke) passende beoordeling als bedoeld in artikel 2.8, eerste lid, van de Wnb ten grondslag. Onderdeel van deze passende beoordeling vormen de gebiedsanalyses die voor alle in de PAS betrokken Natura 2000-gebieden zijn opgesteld. De conclusie van de passende beoordeling (inclusief de gebiedsanalyses) is dat op grond daarvan de zekerheid bestaat dat de natuurlijke kenmerken van de in het Programma PAS 2015 - 2021 betrokken Natura 2000-gebieden als gevolg van de uitvoering van dit programma niet zullen worden aangetast.

Door ons college is zowel met het Programma PAS 2015 - 2021 als met de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling ingestemd.

Doel van de PAS is het vinden van evenwicht tussen ecologie en economie. Daartoe voorziet de PAS (meer specifiek het Programma PAS 2015 – 2021) in brongerichte maatregelen die leiden tot een (verdere) afname van stikstofdepositie en gebiedsspecifieke herstelmaatregelen, waarmee de natuurwaarden van de betreffende Natura 2000-gebieden worden versterkt. Mede als resultaat van de trendmatige daling van stikstofdepositie als gevolg van (eerder) vaststaand beleid, biedt de PAS hierdoor ook ruimte voor economische ontwikkelingen die stikstofdepositie veroorzaken op Natura 2000-gebieden. Deze zogenaamde depositieruimte is allereerst beschikbaar voor autonome ontwikkelingen alsmede voor projecten en andere handelingen waarvan de op een betrokken Natura 2000-gebied veroorzaakte stikstofdepositie onder de in het Besluit grenswaarden gestelde grenswaarde blijft. Het overige gedeelte van deze ruimte kan als “ontwikkelingsruimte” op grond van artikel 2.7, eerste lid, van het Bnb worden toegedeeld aan (deels prioritaire) projecten en andere handelingen bij toestemmingsbesluiten, zoals een vergunning op grond van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Besluit omgevingsrecht (verder: Bor).

Voor het toedelen van ontwikkelingsruimte (OR) in een toestemmingsbesluit bestaat in principe aanleiding voor zover een project of andere handeling leidt tot een toename van stikstofdepositie op een hectare van een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied, uitgaande van het jaar waarin de veroorzaakte depositie het hoogst is. Of sprake is van een zodanige toename en hoeveel OR moet worden toegedeeld om toestemming te kunnen verlenen voor de betreffende activiteit, wordt vastgesteld met behulp van het rekeninstrument AERIUS Calculator. Daarbij wordt een aantal uitgangspunten gehanteerd, waarvan de voornaamste onderstaand worden toegelicht.

- **Geen OR nodig voor zover de grenswaarde niet wordt overschreden**

Voor het toedelen van OR in een toestemmingsbesluit bestaat geen aanleiding voor zover de door een nieuwe of (wijziging of uitbreiding van een) bestaande activiteit (project of een andere handeling) veroorzaakte toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, de geldende grenswaarde op grond van het Bnb niet overschrijdt. Deze grenswaarde bedraagt in principe 1 mol per hectare per jaar. Indien en voor zolang evenwel uit AERIUS Calculator blijkt dat ten aanzien van een hectare van een voor stikstof gevoelige habitat in het desbetreffende Natura 2000-gebied 5% of minder van de depositieruimte voor grenswaarden beschikbaar is, bedraagt de grenswaarde 0,05 mol per hectare per jaar.

- **Geen OR nodig voor de feitelijk veroorzaakte stikstofdepositie vóór 1 januari 2015**

Voor bestaande activiteiten waarvoor de vereiste vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb dan wel de vereiste omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor ontbreekt (de zgn. “interimmers”), wordt bedoelde toename van stikstofdepositie bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 ^[1]. Leidt een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van de bestaande activiteit ten opzichte van deze referentiesituatie niet tot een toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, dan kan toedeling van OR in het toestemmingsbesluit voor het betreffende project of de andere handeling achterwege blijven. In voorkomend geval dat een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van een bestaande activiteit ten opzichte van voornoemde referentiesituatie (wel) leidt tot een toename van stikstofdepositie als hier bedoeld, dan is in zoverre toedeling van OR in een toestemmingsbesluit noodzakelijk voor zover de geldende grenswaarde op grond van het Bnb wordt overschreden.

---

¹ Onder “de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015”, wordt op grond van artikel 2.4, zevende lid, van de Rnb verstaan de hoogste stikstofdepositie die in de periode van 1 januari 2012 tot en met 31 december 2014 als gevolg van de daadwerkelijk in de betrokken inrichting verrichte activiteiten plaatsvond, voor zover die stikstofdepositie niet meer bedroeg dan de stikstofdepositie die mogelijk was overeenkomstig de op 1 januari 2015 voor de betrokken inrichting geldende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onderdeel e of i, van de Wabo of de op 1 januari 2015 voor de betrokken inrichting geldende vergunning of melding krachtens de Wet milieubeheer of Hinderwet.

Overigens is het aan de aanvrager om aan te tonen wat, binnen de daarvoor geldende kaders, de stikstofdepositie was die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015. Zo daartoe aanleiding bestaat, wordt onder de overwegingen van dit besluit nader ingegaan op de wijze waarop een en ander kan worden aangetoond en of daarvan in casu sprake is.

- **Geen OR nodig voor reeds toegestane stikstofdepositie**

Voor bestaande activiteiten waarvoor een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is verleend, een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor is verleend of overeenkomstig artikel 2.7 van de Rnb een melding is gedaan, wordt bedoelde toename van stikstofdepositie in principe bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die op grond van de eerdere verleende vergunning of gedane melding is toegestaan. Dit leidt uitzondering wanneer de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015 hoger is dan de stikstofdepositie toegestaan op grond van een vóór 1 juli 2015 verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb of een vóór 1 juli 2015 verleende omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.2aa, onder a, van het Bor. In die situatie wordt de toename van stikstofdepositie bepaald ten opzichte van de stikstofdepositie die door de bestaande activiteit ten hoogste feitelijk werd veroorzaakt vóór 1 januari 2015.

Voor wat betreft de noodzaak om ten behoeve van een (voorgenomen) wijziging of uitbreiding van een bestaande activiteit als hier bedoeld OR toe te delen in een toestemmingsbesluit, is het gestelde onder het vorige uitgangspunt - met inachtneming van de juiste hiervoor vermelde referentiesituatie - van overeenkomstige toepassing.

Zoals uit het vorenstaande blijkt, kan onder omstandigheden toedeling van OR in het toestemmingsbesluit voor een project of een andere handeling welke stikstofdepositie veroorzaakt op een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied achterwege blijven. Achtergrond daarvan is dat in het Programma PAS 2015 – 2021 en de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling rekening is gehouden met zowel de (eerder) toegestane als de feitelijk vóór 1 januari 2015 veroorzaakte stikstofdepositie als hiervoor toegelicht.

Bestaat met inachtneming van het vorenstaande (wel) de noodzaak om OR toe te delen in een toestemmingsbesluit, dan is allereerst de vraag opportuun of voor het betreffende project of de andere handeling voldoende OR beschikbaar kán worden gesteld. Zonder toedeling van de benodigde OR kan het betreffende project of de andere handeling in de bedoelde situatie immers niet worden toegestaan. Om te kunnen besluiten tot toedeling van de voor een project of andere handeling noodzakelijke OR in een toestemmingsbesluit, dient voldaan te zijn aan de diverse daarvoor geldende voorwaarden. Relevant in dit opzicht voor (niet-prioritaire) projecten en andere handelingen is allereerst de beschikbaarheid van OR in segment 2. Toedeling van OR in een toestemmingsbesluit mag er immers niet toe leiden dat de resterende OR voor een hectare voor stikstof gevoelig habitat in een Natura 2000-gebied in segment 2 minder bedraagt dan nul. Daarbij dient de toedeling van OR plaats te vinden in overeenstemming met de door ons college bij besluit van 5 september 2017 vastgestelde “Beleidsregel toestemmingverlening en toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2017 segment 2 versie september”. Uitgangspunt van deze per 1 januari 2017 in werking getreden beleidsregel is onder meer

dat bij een toestemmingsbesluit de volgorde van de ontvangst van de volledige én ontvankelijke aanvraag voor een toestemmingsbesluit bepalend is (“wie het eerst komt, wie het eerst maalt”). Voorts geldt als hoofdregel dat aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief niet meer dan 3 mol stikstof per hectare per jaar aan OR wordt toegeedeeld per PAS-programmaperiode. Onder omstandigheden bedraagt de aan een project of een andere handeling casu quo per inrichting cumulatief toe te delen OR per PAS-programmaperiode echter niet meer dan 1 mol stikstof per hectare per jaar. Meer in het bijzonder geldt dit laatste voor aanvragen om een toestemmingsbesluit die worden ontvangen, nadat via het Provinciaal Blad of op een andere geschikte wijze kennis is gegeven van het feit dat volgens AERIUS Register ten aanzien van een hectare van een voor stikstof gevoelige habitat in het desbetreffende Natura 2000-gebied meer dan 75% van de bij aanvang van de bij PAS-programmaperiode beschikbare OR is toegeedeeld.

Uitsluitend voor zover met inachtneming van het vorenstaande én de noodzaak bestaat om OR toe te delen én wordt voldaan aan de diverse voorwaarden voor het beschikbaar stellen van de benodigde OR, wordt de voor een project of een andere handeling benodigde OR toegeedeeld in een toestemmingsbesluit. Is sprake van een toestemmingsbesluit voor onbepaalde tijd, dan wordt eenmalig OR toegeedeeld voor onbepaalde tijd ter hoogte van de stikstofdepositie in het jaar waarin deze het hoogst is. Wordt voor een project of een andere handeling toestemming verleend voor ten hoogste vijf jaar, dan is de OR die in het toestemmingsbesluit wordt toegeedeeld gelijk aan de som van de stikstofdeposities die het project of de andere handelingen in de onderscheiden jaren op de desbetreffende hectare kan veroorzaken, gedeeld door zes. De OR die in een toestemmingsbesluit wordt toegeedeeld, wordt uitgedrukt in mol per hectare per jaar.

Wordt bij een toestemmingsbesluit OR toegeedeeld, dan wordt deze geregistreerd in AERIUS Register en afgeschreven van de totale hoeveelheid OR. Daarmee is de toegeedeelde hoeveelheid OR niet meer beschikbaar voor overige projecten of andere handelingen.

4. Overwegingen

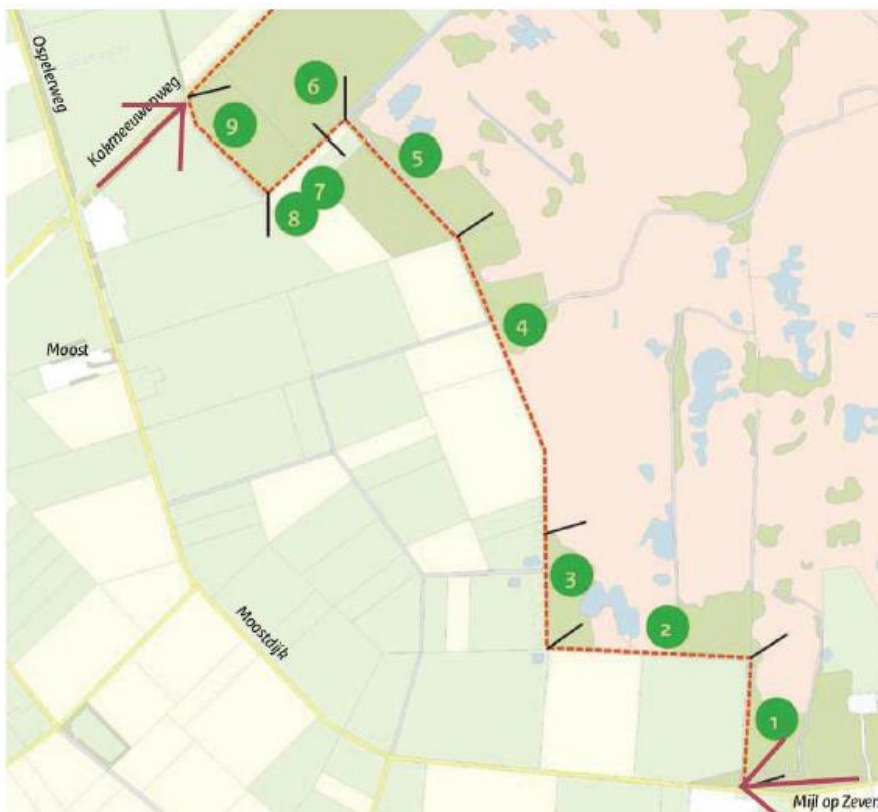
4.1 Documenten aanvraag

Onderhavige aanvraag is onderbouwd met de volgende documenten:

- [1.] Aanvraagformulier vergunning Wet natuurbescherming, d.d. 2 maart 2018 door gemachtigde namens aanvrager ondertekend;
- [2.] XXXX, februari 2018, Verslechteringstoets Fietspad Groote Peel, Projectnummer P2016/12;
- [3.] AERIUS-berekening "Fietspad Groote Peel", RVT0AE9DgMqG, 6 februari 2018.

4.2 Inhoud aanvraag

De aanvraag heeft betrekking op de aanleg en ingebruikname van een fietspad op de Mussenbaan, gelegen op de westrand van het Natura 2000-gebied 'Groote Peel' (zie figuur 1). Het traject bestaat uit 9 deeltrajecten, en volgt de reeds gerealiseerde kades welke in het kader van het 'LIFE+ project Groote Peel' zijn aangelegd. De route loopt over of parallel aan het huidige zandpad. Het fietspad zelf bestaat uit het aanleggen van een halfopen verharding op het traject Mussenbaan. In de kades op het traject 1 t/m 4 is eerder al een grondwaterscherm aangebracht.

Figuur 1: Overzicht traject projectgebied met 9 trajectdelen

4.3 Afbakening effecten

Ten behoeve van de beoordeling van de effecten is geïnventariseerd welke in redelijkheid denkbare typen effecten onderzocht moeten worden. Het projectgebied is binnen de begrenzing van het Natura 2000-gebied 'Groote Peel' gelegen. Effecten op dit gebied zijn niet op voorhand uit te sluiten. Uit de aanvraag volgt dat een aantal storingsfactoren zoals deze volgen uit de Effectenindicator met zekerheid kunnen worden uitgesloten, dat geldt echter niet voor onderstaande storingsfactoren:

- Verzuring en vermessing
- Verontreiniging
- Verstoring door geluid en trillingen
- Verstoring door licht
- Optische verstoring en mechanische effecten

In het document 'Verslechteringstoets Fietspad Groote Peel' (zie bron [2.]) en verder in dit besluit wordt daarom voor de effectbeoordeling dieper ingegaan op de genoemde effecten. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen de aanlegfase, ofwel de periode waarin voorbereidende en uitvoerende werkzaamheden plaatsvinden, en de gebruiksfase, ofwel de periode ná aanleg waarin het heringerichte projectgebied daadwerkelijk in gebruik is. Dit onderscheid wordt verder toegelicht in paragraaf 4.4.

Ook kan in het plangebied verstoring of vernietiging van leefgebied en/of vaste verblijfplaatsen plaatsvinden van soorten waarvoor in het betreffende Natura 2000-gebied een instandhoudingsdoel is geformuleerd, hetgeen kan leiden tot effecten op deze soorten. Hiermee kan een ontheffing van het verbod op het opzettelijk beschadigen of vernielen van vaste voortplantingsplaatsen of rustplaatsen van 'andere soorten', artikel 3.10, lid 1 sub b, Wnb, vereist zijn. Blijkens het aanvraagformulier in combinatie met de verslechteringstoets veroorzaken de aangevraagde activiteiten geen effecten op beschermde dier- of plantensoorten waarmee geen ontheffing ten aanzien van soortenbescherming nodig is.

4.4 Onderscheid aanlegfase en gebruiksfase

De Regeling natuurbescherming maakt voor wat betreft het toedelen van ontwikkelingsruimte onderscheid tussen projecten met tijdelijke en blijvende effecten daar waar sprake is van een aanlegfase en een gebruiksfase. In paragraaf 4.4.1 wordt in zijn algemeenheid nader toegelicht op welke manier dit onderscheid in de Regeling natuurbescherming vorm heeft gekregen.

4.4.1 Nadere toelichting aanlegfase (tijdelijke activiteiten)

Voor tijdelijke activiteiten dient ontwikkelingsruimte te worden toegedeeld op basis van de totale hoeveelheid depositie die de activiteit op een hectare veroorzaakt afgezet tegen een periode van zes jaar: de jaarlijkse. Onder een tijdelijke activiteit wordt verstaan een activiteit waarvoor voor ten hoogste een periode van vijf jaar toestemming wordt verleend. Anders dan bij niet-tijdelijke activiteiten die permanent depositie veroorzaken, wordt dus bij tijdelijke activiteiten niet uitgegaan van een permanente maximale depositie per jaar, maar van de totale depositie op een hectare in een periode van zes jaar. Deze benadering doet recht aan de tijdelijkheid van de activiteit, als zodanig is daartoe onder artikel 2.4 vierde lid van de Regeling natuurbescherming het volgende opgenomen:

Ingeval sprake is van een project of een andere handeling waarvoor toestemming wordt verleend voor een duur van ten hoogste vijf jaar is, in afwijking van het tweede lid, de ontwikkelingsruimte

die het bevoegd gezag in het toestemmingsbesluit voor dat project of die handeling toedeelt gelijk aan de som van de stikstofdeposities die het project of de andere handeling in de onderscheiden jaren op de desbetreffende hectare kan veroorzaken, gedeeld door zes.

De methodiek voor tijdelijke projecten en andere handelingen is ecologisch onderbouwd in de passende beoordeling van het Programma Aanpak Stikstof.

4.5 Effecten als gevolg van de activiteit

Zoals toegelicht in paragraaf 4.4 wordt onderscheid gemaakt tussen de aanlegfase en gebruiksfase. Van beide fases worden in deze paragraaf de onderscheidenlijke activiteiten nader toegelicht. Geplande werkzaamheden in de aanlegfase zijn primair:

- Rooien beplanting/bomen
- Verbreden bestaande paden
- Aanleg halfopen verharding ten behoeve van een fietspad

De aanleg- en exploitatiefase van het fietspad kan mogelijk negatieve (significante) effecten hebben op kwalificerende habitats en soorten van het Natura 2000-gebied 'Grote Peel'. Teneinde deze effecten in beeld te brengen is gebruik gemaakt van de Effectenindicator. In de aanvraag is vervolgens een verslechteringstoets opgenomen waarin de mogelijke (negatieve) effecten in beeld zijn gebracht. Gezien de aard van de aangevraagde activiteiten in combinatie met de locaties waar deze worden uitgevoerd zijn de volgende (mogelijke) negatieve effecten niet bij voorbaat uit te sluiten:

- Oppervlakteverlies
- Verzuring en vermesting
- Verontreiniging
- Verstoring door licht, geluid en trillingen
- Optische verstoring en mechanische effecten

Aanlegfase

- Oppervlakteverlies

Het Natura 2000-gebied 'Grote Peel' bestaat uit de habitattypen 'Droge heiden' en 'Herstellende hoogvenen'. Hoewel in de aanlegfase weliswaar wordt voorzien in het rooien van beplanting en bomen, in combinatie met kleinschalig grondverzet, vinden deze activiteiten niet plaats op locaties waar de betreffende habitattypen voorkomen. Er is dan ook geen sprake van een negatief effect. Ook voor wat betreft de voorkomende soorten geldt dat de trajecten op de rand van het Natura 2000-gebied zijn gelegen, en dat deze locaties geen geschikte (broed)biotoop voor de soorten vormen.

- Verzuring en vermesting

De emissie van NO_x ontstaat primair bij de verbranding van (fossiele) brandstoffen, derhalve zijn de transportbewegingen voor de aan- en afvoer van materieel en materialen modelmatig in beeld gebracht. De voornaamste transportbewegingen bestaan uit:

- Aanvoer van grondstoffen ten behoeve van (half)verhardingswerkzaamheden

- Aan- en afvoer van materieel en materialen

De transportbewegingen zijn gemodelleerd vanaf de projectlocatie tot aan de meest dichtbij gelegen provinciale weg, zijnde de N266 (westzijde) ofwel de N279 (oostzijde). Vanaf dat moment gaat het transportverkeer op in het heersende verkeersbeeld op deze hoofdweg. In de AERIUS-berekening zijn deze transportbewegingen gemodelleerd met een emissie van 48,2 kg NO_x tot gevolg.

Binnen het project worden naast de genoemde transportmiddelen eveneens diverse mobiele werktuigen ingezet, ook hiervoor geldt dat de emissie van NO_x primair ontstaat als gevolg van de verbranding van (fossiele) brandstoffen. De voornaamste werkzaamheden bestaan uit:

- Graaf- en egalisatiewerkzaamheden
- Aanbrengen/verdichten funderings- en deklaag

De emissies van deze werktuigen zijn bepaald gebruik makende van het motorvermogen, het aantal draaiuren (in combinatie met het brandstofverbruik) en de emissiefactoren. De berekende inzet levert een emissie op van 162,5 kg NO_x.

De totale projectemissie komt daarmee op 210,7 kg NO_x, blijkens de AERIUS-berekening voorziet het project daarmee in een tijdelijke toename van stikstofdepositie van 0,27 mol per hectare per jaar op een voor stikstof gevoelig habitattype. In paragraaf 4.6 wordt dit verder toegelicht.

- Verontreiniging

Hoewel er geen activiteiten plaats vinden op locaties waar te beschermen habitattypen voorkomen, wordt er wel direct nabij het habitattype 'Herstellende hoogvenen' gewerkt. Ter plaatse wordt een funderingslaag en een verhardingslaag aangebracht om het fietspad te realiseren. De gebruikte bouwstoffen ten behoeve van de funderingslaag en de verhardingslaag kunnen uitloging van chemische stoffen veroorzaken, die vervolgens de standplaatsfactoren voor kenmerkende vegetatietypen van het habitattype 'Herstellende hoogvenen' kunnen aantasten. Deze mogelijke effecten zijn alleen relevant voor traject 5, dat door het Natura 2000-gebied wordt aangelegd en bovendien aan weerszijden grenst aan het habitattype 'Herstellend hoogveen'. Het fietspad wordt uitgevoerd door de aanleg van een halfverhardingslaag van 2 meter breed. Voor de funderingslaag is gekozen voor drainzand. Daarbovenop wordt een deklaag voor het fietspad aangelegd waarbij gebruik wordt gemaakt van het product "Stabilizer IJsselmix". Het betreft een padverharding bestaande uit gebroken IJsselgrind, gemengd met een plantaardig bindmiddel.

Uit het toegepaste drainzand kunnen verschillende eutrofiërende (fosfaat en stikstof) en basische (calcium en bicarbonaat) stoffen uitlogen die een effect kunnen hebben op vegetatietypen die kwalificeren tot het habitattype 'Herstellende hoogvenen'. Ook uit de deklaag, dat bestaat uit een mix van IJsselgrind en plantaardig materiaal, kunnen in theorie basische stoffen uitlogen naar de omgeving. Om deze reden is het product onderworpen aan een chemisch onderzoek om het risico te kunnen bepalen van de uitspoeling van basische stoffen en nutriënten naar de

omgeving. Het fietspad ligt hoger dan het omringende maaiveld in de Grote Peel en de funderings- en verhardingslaag staan beide niet in direct contact met het grondwater, onder invloed van regenwater kan echter sprake zijn van uitloging van diverse stoffen uit de halfverhardingslaag. Om na te gaan of en hoeveel basische stoffen en eventuele nutriënten kunnen uitlogen is de bouwstof ten behoeve van de deklaag onderzocht. De conclusie van dit onderzoek is dat deze bouwstof matig rijk is aan de basen calcium- en magnesiumcarbonaat. De waarden zijn vergeleken met referentiewaarden uit een goed ontwikkeld hoogveenmilieu, hieruit volgt dat de waarden hoger zijn dan de referentiewaarden.

Het effect van uitloging van calciumbicarbonaat (HCO_3^-) is dat deze stof kan leiden tot een verlaging van de zuurgraad en daarmee tot afbraak van de veenbodem. Daarnaast zijn kenmerkende veenmossen van kwalificerende vegetatietypen van 'Herstellende hoogvenen' erg gevoelig voor een hoge concentratie calciumbicarbonaat en kan afname van veenmossen optreden als gevolg van een toxiciteitseffect. Dit effect treedt alleen op bij de aanwezigheid van veenmossen in de directe omgeving van het nieuw aan te leggen fietspad op traject 5. Andere chemische stoffen die een negatief effect kunnen hebben zijn niet in hoge concentraties aanwezig. Verrijking door fosfor of anorganisch stikstof wordt niet verwacht

Binnen het te beschermen habitattype langs het nieuw aan te leggen fietspad komen de kwalificerende vegetatietype RG Pijpenstrootje en Veenpluis (11RG3 / SBB-type: 11-i) en RG Pijpenstrootje (Verbond berkenbroekbossen) (40RG2 / SBB-type: 40A-b)¹ voor. Om het effect te kunnen bepalen van uitloging van chemische stoffen uit zowel de funderings- als verhardingslaag van het nieuw aan te leggen fietspad op het habitattype en de kwalificerende vegetatietypen zijn deze nader beschouwd.

Uitloging van calciumbicarbonaat en magnesiumcarbonaat uit de deklaag kan leiden tot een hogere buffering aan de randen van het nieuw aan te leggen fietspad. Daardoor kan plaatselijk een korte gradiënt ontstaan in de mate van buffering, dit zal niet leiden tot de ontwikkeling van een andere vegetatietype ter plaatse. De nu dominerende soorten berken en pijpenstrootje komen over een breed zuurgraadtraject voor en zijn op huidige vrij zure standplaats weinig gevoelig voor een lichte toename van de buffercapaciteit. Meer gevoelige soorten zoals veenmossen zijn voor zover bekend niet in de randzone langs het nieuw aan te leggen fietspad aanwezig. De mate van uitloging van kalk uit de deklaag onder invloed van regenwater verloopt zeer traag, zodat niet alle in het product aanwezige kalk op korte termijn zal zijn uitgelogd.

Gebruik van de bouwstof als halfverharding van het nieuw aan te leggen fietspad op traject 5 kan leiden tot enige verhoging van bufferende stoffen in de randen van het fietspad. In dit kader kan worden gesteld dat de er amper een effect zal optreden op de vegetatietypen ter plaatse. De nu dominerende soorten zijn niet gevoelig voor een lichte verhoging van de buffering en dit zal dus niet leiden tot de ontwikkeling van een ander vegetatietype. De lichte verhoging van de buffering zal ook niet leiden tot het verlies van de kwalificatie als het habitattype Herstellende Hoogvenen. Concluderend kan gesteld worden dat de gevolgen van het toepassen van de bouwstof "Stabilizer IJsselmix" geen effecten hebben op het habitattype 'Herstellende hoogvenen'.

- Verstoring door licht, geluid, trillingen, optische verstoring en mechanische effecten
De aanwezigheid van mensen en machines kunnen tot diverse mate van verstoring leiden. Dit effect wordt met name verwacht in het broedseizoen, als typische broedvogels van het habitatype worden verstoord door uitvoering van de maatregelen in de invloedssfeer. Overige typische soorten zoals levendbarende hagedis en de venwitsnuitlibel komen voornamelijk voor in de open gebieden. Mobiele soorten kunnen tijdens de aanlegwerkzaamheden tijdelijk worden opgeschrikt en zullen minder frequent voorkomen langs werkpaden en in de directe omgeving van het werkterrein. De maatregelen zelf zullen echter worden uitgevoerd buiten het broedseizoen. De werkzaamheden worden hiermee volledig uitgevoerd buiten de vliegtijd van de venwitsnuitlibel en tevens deels buiten de actieve periode van de levendbarende hagedis. Daarnaast wordt enkel tijdens de uitvoering (ca. twee maanden) een zeer plaatselijke optische verstoring verwacht, gezien de afstand tussen de verschillende trajecten en het voorkomen van geschikte biotopen van typische soorten binnen het habitatype. Hoewel typische soorten optisch kunnen worden verstoord, is er in de directe omgeving voldoende leefgebied aanwezig waar deze soorten zich kunnen terugtrekken.

Gebruiksfase

- Verontreiniging
In aansluiting op de eerdere overweging omtrent het aspect verontreiniging zal de daadwerkelijke uitloging plaatsvinden tijdens de gebruiksfase. Resumerend kan gesteld worden dat de gevolgen van het toepassen van drainzand als onderlaag alsmede de bouwstof “Stabilizer IJsselmix” als halfverharding geen effecten hebben op het habitatype ‘Herstellende hoogvenen’.
- Verstoring door licht, geluid, trillingen, optische verstoring en mechanische effecten
Ook voor dit onderdeel geldt dat het fietspad geen locaties doorkruist waar te beschermen habitatypes voorkomen, wel is het habitatype ‘Herstellende hoogvenen’ direct nabijgelegen. Naar aanleiding van gebruik van het fietspad is mogelijk sprake van optische verstoring als gevolg van beweging en menselijke aanwezigheid. Door de effectenindicator wordt weliswaar aangegeven dat de broedvogelsoorten niet gevoelig zijn voor optische verstoring echter dit betekent niet dat broedvogels geen effecten kunnen ondervinden. Door de mate van voorspelbaarheid van fietsers en overige recreatie over het nieuwe fietspad (binnen de lijnen van het fietspad en overwegend met een redelijke constante snelheid) wordt verwacht dat broedvogels het nest niet of alleen zeer tijdelijk zullen verlaten. Het tijdelijk verlaten van het nest zal geen effect hebben op het broedsucces. Na langer gebruik van het fietspad zal gewinning optreden. Op het overgrote deel van het traject is in de bestaande situatie immers al sprake van recreatie in de vorm van wandelaars en fietsers. De verstoring zal dan ook niet leiden tot het verdwijnen van de typische soorten in het habitatype ‘Herstellende hoogvenen’, er worden op zowel de korte als lange termijn dan ook geen negatieve effecten verwacht op de soorten van het habitatype.

4.6 Nederlandse Natura 2000-gebieden

In relatie tot de in de PAS betrokken (Nederlandse) Natura 2000-gebieden dient te worden vastgesteld dat de aanvraag betrekking heeft op het oprichten en voor bepaalde tijd exploiteren van een nieuwe activiteit (project of andere handeling). Meer specifiek is de aanlegvergunning betreffende het onderdeel

stikstofdepositie aangevraagd voor de duur van 1 jaar (op basis van het jaarlijks brandstofverbruik). De daadwerkelijke aanleg van het fietspad zal naar verwachting slechts een periode van drie maanden in beslag nemen. Vanwege de aanvrager is een met behulp van AERIUS Calculator gemaakte berekening overgelegd (zie bijlage 1) betreffende de (toename van) stikstofdepositie die door de aangevraagde activiteit wordt veroorzaakt op de voor stikstof gevoelige habitattypen in één of meer Natura 2000-gebieden die zijn opgenomen in het Programma PAS. Uit deze berekening blijkt dat de aanvraag voorziet in een toename van stikstofdepositie van ten hoogste 0,27 mol per hectare per jaar op een voor stikstof gevoelig habitatype in een Natura 2000-gebied dat is opgenomen in het Programma PAS. Voor wat betreft deze aanvraag is toedeling van OR noodzakelijk om toestemming te kunnen verlenen voor de aangevraagde activiteit.

Ten aanzien van de mogelijkheid daartoe, dient te worden vastgesteld dat in segment 2 voldoende OR beschikbaar is voor toedeling van de voor de aangevraagde activiteit benodigde OR. Daarbij is relevant dat zodanige toedeling in overeenstemming is met de “Beleidsregel toestemmingverlening en toedeling ontwikkelingsruimte Programmatische Aanpak Stikstof Limburg 2017 segment 2 versie september”. Meer in het bijzonder is in dit verband geconstateerd dat de voor de aangevraagde activiteit benodigde hoeveelheid OR niet meer dan de hoeveelheid OR die op grond van de beleidsregel ten hoogste mag worden toegedeeld aan een project of een andere handeling. In verband met deze omstandigheid wordt bij dit besluit voor de aangevraagde activiteit OR toegedeeld van ten hoogste 0,27 mol per hectare per jaar. Dit betreft voor de duur van de vergunning de som van de stikstofdeposities die de activiteit in de onderscheiden jaren op een hectare van een voor stikstof gevoelig habitat in een in het Programma PAS opgenomen Natura 2000-gebied kan veroorzaken, gedeeld door zes.

Overigens wordt in dit verband overwogen dat in het Programma PAS 2015 – 2021 en de daaraan ten grondslag liggende passende beoordeling rekening is gehouden met het toedelen van OR aan projecten en andere handelingen binnen de daarvoor geldende kaders. Tegen deze achtergrond is genoegzaam gewaarborgd dat de natuurlijke kenmerken van de het Programma PAS 2015 – 2021 betrokken Natura 2000-gebieden in zoverre niet zullen worden aangetast door de aangevraagde activiteit. Reden waarom de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb in zoverre kan worden verleend, onder het toedelen van de benodigde OR.

4.7 Beoordeling overige effecten op de beschermde natuurgebieden

Uit de aanvraag blijkt dat er als gevolg van de voorgenomen activiteit geen andere negatieve effecten te verwachten zijn die de natuurlijke kenmerken van voornoemde beschermde gebieden kunnen aantasten.

4.8 Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat onderhavige door aanvrager aangevraagde activiteit geen (significante) negatieve effecten zal veroorzaken op het betrokken Nederlandse Natura 2000-gebied, mits deze vergunning en de daaraan verbonden voorschriften worden nageleefd.

Tegen deze achtergrond is vergunningverlening voor de aangevraagde activiteiten in overeenstemming met het bepaalde bij of krachtens de Wet natuurbescherming.

5. Besluit

Gelet op het bepaalde in de Wet natuurbescherming en voorgaande overwegingen, besluiten wij:

1. onder het eenmalig toedelen van ontwikkelingsruimte (voor bepaalde tijd) van ten hoogste 0,27 mol per hectare per jaar, aan gemeente Nederweert een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid van de Wnb te verlenen voor de aanleg en ingebruikname van een fietspad zoals aangevraagd d.d. 2 maart 2018 met zaaknummer 2018-201290, gelegen nabij de Mussenbaan te Ospel, waarbij de gevolgen voor het Natura 2000-gebied 'Grote Peel' zoals opgenomen in de AERIUS-berekening (bijlage 1) zijn gezien;
2. dat de vergunning voor wat betreft het onderdeel stikstofdepositie ten behoeve van de aanleg geldig is tot en met 31 maart 2019;
3. aan de vergunning de beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden, zoals opgenomen onder hoofdstuk 6;
4. dat de aanvraag en de bijbehorende stukken ontvangen op 2 maart 2018 deel uitmaken van deze vergunning, behoudens en voor zover daarvan bij dit besluit niet wordt afgeweken.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

drs. M.G.P.I. Arts
Kwartiermaker Vergunningen
Toezicht en Handhaving (VTH)

6. Voorschriften

Aan deze vergunning worden de volgende voorschriften verbonden:

- 6.1** Uitvoering in het gebied dient plaats te vinden buiten de periode van 1 maart tot 31 augustus.
- 6.2** Het diesel-aangedreven werkmateriaal dient ten minste te voldoen aan de EU emissienorm 'Stage III A Standards for Nonroad Engines'.
- 6.3** Het diesel-aangedreven werkmaterieel dient te zijn afgevuld met biologisch afbreekbare hydrauliekolie.
- 6.4** De vergunning is geldig voor de fasering van de aanlegwerkzaamheden zoals aangevraagd.

7 Afschriften

Een afschrift van dit besluit hebben wij verzonden aan:

- Gemeente Nederweert, de heer XXXX, Postbus 2728, 6030 AA te Nederweert, als ontwerpbesluit op de aanvraag;
- XXXXnink, Rondven 22, 6026 PX te Maarheeze, ter kennisname;
- Gedeputeerde Staten van de provincie Noord-Brabant, p.a. Omgevingsdienst Brabant-Noord, t.a.v. Groene Wetten Vergunningverlening, Postbus 88, 5430 AB te Cuijk, met het verzoek in te stemmen met het voorliggende ontwerpbesluit;

Bijlage 1   Aerijs-berekening